

[Preben Lange]

dets økonomiske afhængighed af Danmarks årlige kapitaloverførsler.

Der er intet, vi hellere vil end at lette danske skatteborgere for deres økonomiske Grønlandsbyrde, men jeg må bede om det danske folks forståelse for, at det tager sin tid at opbygge et samfund med en befolkning, der er blevet i stand til at tage egen skæbne i egen hånd.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget en absolut positiv og velvillig udvalgsbehandling.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hr. Fogh Rasmussen stillede mig spørgsmålet, om der lå særlige hensigter bag den udformning, vi havde givet bestemmelsen i tilskudsloven vedrørende reguleringen af beløbene i overensstemmelse med bruttofaktorkomstens udvikling. Jeg vil gerne sige, at der ligger ikke nogen særlig hensigt – i hvert fald ingen skjult hensigt – bag den bestemmelse. Vi tumlede med disse problemer på et tidspunkt, hvor vi godt var klar over, at der var sket ændringer for så vidt angik bloktilskuddene til kommunerne, men alle forhold taget i betragtning kom vi i vores afvejning frem til, at denne beregningsmetode passede bedst ind i forholdene i Grønland, passede bedst til det grønlandske samfund. Det er alene denne overvejelse, som har fundet sted, og den er faldet ud til gunst for bruttofaktorkomsten, netop fordi den passer bedst til det grønlandske samfund.

Fru Janne Normann stillede mig et spørgsmål om udformningen af § 3: hvordan det kunne være, at det er ministeren, der skal bestemme. Jeg fornemmede en vis irritation over, at der står disse tilbagevendende formuleringer om, at det er ministeren, der bestemmer. Vi ligger med en del statistisk materiale, der sætter os i stand til meget hurtigt at finde frem til de faktorer, som indgår i beregningen, og det er derfor mit svar, at det faktisk er meget praktisk, at det er sådan. Det er altså årsagen til, at det fremtræder på den måde i lovforslaget.

Jeg vil godt sige til hr. Dohrmann, at jeg ønsker ikke at indlede en meget bred diskussion om alle mulige andre emner ved denne lejlighed. Det vil jeg overlade alene til hr. Dohrmanns egen tankevirkosomhed.

Jeg lyttede til både hr. Steenholdts og hr. Preben Langes indlæg. Hr. Preben Langes indlæg var jo præget stærkt af en anmodning, et ønske fra Grønlands side om, at man gerne vil have en dansk forståelse for, en dansk opbakning i den specielle situation, Grønland nu er på vej ind i, nemlig hjemmestyresituationen. Jeg tror, jeg kan tale på de partiers vegne, som gav opbakning til hjemmestyrekommissionens arbejde, og som har bakket hjemmestyret op, når jeg siger, at der i det danske folk er et bredt flertal, som bakker hjemmestyret i Grønland op, og der er et bredt flertal i det danske folk, som er sig klart bevidst, at det er en ny situation i Grønland, vi står over for. Det er ikke et spørgsmål om at drysse milde gaver ud – eller lignende udtryk, som vi har hørt ved enkelte lejligheder, også her i dag – det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, og det vil jeg godt give tilsagn om på dette brede flertals vegne, er, at vi sikrer Grønland en stabil periode, også en økonomisk stabil periode, hvor man vil være i stand til at indkøre hjemmestyret, at arbejde på grundlag af hjemmestyret i retning af en større grønlandsk selvbestemmelse over egne forhold i sin egen hverdag. Det er det, jeg tror det danske folk og folketingets store flertal, da man bakkede hjemmestyrelovgivningen op, har ment var nødvendigt – ikke blot for grønlænderne, men også for det danske folk, fordi en forbindelse til Grønland over 250 år naturligvis forpligter ikke bare den ene part. Den forpligter også den anden part, forpligter os i Danmark til at tage de skridt, vi har gjort, og de skridt, vi har taget i dyb forståelse med de grønlandske politiske repræsentanter.

Fogh Rasmussen (V):

Det skal bare være en enkelt kort bemærkning. Når jeg rejste spørgsmålet om den måde, vi skal regulere tilskuddet til hjemmestyret på, er det netop, fordi der er sket en ændring i principperne for reguleringen af bloktilskuddene over for kommunerne, og det var det samme princip, man ville bruge ved reguleringen af tilskuddet til hjemmestyret. Det, der er tale om, er, at vi skal regulere tilskuddet, for at der kan tages højde for de prisstigninger, der vil komme, så at tilskuddet ikke udhules i realværdi.